

מסורת הש"ס

(א) [פסחים פז.], (ב) [לקמן
טז: יבמות לא:], (ג) [ע"כ],
(ד) [לקמן ית.], (ה) [ש"ך
לעיל במשנה טז.], (ו) [רש"ל
מ"ז, ו] [כתובות נד.],
(ז) [דף קסד:].

תוספות רי"ד

א יאמר כפי נכתב
ורשתי אורמים כפינו
נחתם נחתם: אמר ר' אבא
אמי ארבי יונתן אפילו
למי נצא מחתה ידי
חתימה לא מחתה ידי
עדי חביבה נשר: אלמא
קשר שנים שהביאו נשן
סמירנית וכו' אפי' צינצין
לומר במעט נכתב בפני צינצין
נחתם. פ' אע"פ שעד
החביבה לא שלח לא צינצין
מהימן כבי חרי ובמאן
ליתיה לא נשן ובמאן שאין
לשון עדים על החביבה
כשר כיון דקרינן וכו' צינצין
ותחתיה לא אנו צינצין
לערוה החביבה ולשמה
לא ח"ש"י כיראב: **תנא**
נכתב ביום ותחת ביום
נכתב בלילה ותחתם
בלילה בלילה ותחתם
בלילה בלילה ותחתם
בלילה ביום ותחתם ביום
פסול לוי הגניצן שנכתב
ביום ותחתם בלילה.
פסולין חזק מנטי' שיהי'
הי' הכא נכתב ביום
ותחתם בלילה הקדש זמן
החביבה לזמן החתימה
וזהו חז"ל שטר
מקורם ותחתם פסול
במקדש ורש' כמשי'
בדמיוס עתמיהו לקטן
שרש' אמר כל הגניצן
כגון שטר הלאות ושטר'
כגון מוסבר לזבוינא:
עביר אס' וכחבו ביום
ותחתם בלילה פסולים
דאזי למיטורף לקטות
לא כיון אבל נשן וכו'
עבד לנטינא שטר: **נב'**
אימר מפ' מה חקנו
לזמן גניצין פ' כיון
דלא ננטינא עבד לא
אזי למיטורף כיה לקטות
דאזינ' נשן התיאנא נשן
עמי כחובה נובה
כחובה: לא אנו מנא
שטרפא אלא מנא כחובה
וגיטא חז' ראיא שגריה
ותחביב' כחובה: וזה
יעשה לו אס' אורקוס:
ר' יונתן אמר משום
כא אחוזי פ' שאם
ישא בן אחוזת וחונה
תחתיו וזה עליה שלא
תחתן וכו' אבל נשן
נשן ונחונה לו השמעינך
עליה בנ' שניתה חתימ'
היא ואומרת נשן חתימ'
באותה שעה משום האי
שטאא פסול המקדש
הוא אמרת המקדש נשן
פסמיס וכו' ונחונה
מקדשם וכו' לא גיטא
מאדו ואמר' עכשיו
לעדים הזה כהר
כחביב' מאדו ולא הכר
ברעתי ריבתי ולא ובעשתי
למלכתי ליתנו לא והם
חתימו בן עשויי שטר'
אע"פ שפסול מקדש לפי'
סגולתו שלא יתחברו
העדים וכו' ויכל חתומ'
העדים: חז"ל אמר משום
פירות פ' שפסול הגט אס'
לומר הבעל פירות נכסי
מלוג שלה היא תנכם ואם
לא היה בן היה מוכר
והולך ונשכחתי' לר' יוחנן
היה אדל על ההתחבנה
שיאמר לו קדש יורוש'
מכרתי והמקדש פסול
לא הפסידו פירות אלא
משעת חתימה ואחתי
למישר לקטות ולא נשן
עדים נכתב עדי כדן

המביא גם פרק שני גימין

אמר. רבה בר בר חנה:
אף הגלינו בכל בני עשו
ולומדיה היכן היא ראויה

חברא שקלה לשרגא מקמיהו אמר רחמנא
או בטולך או בטולא דבר עשו למימרא
דארומאי מעלו מפרסאי והתני רבי היא
מאי דכתיב יאלהים הבין דרכה והוא ידע
את מקומה יודע הקב"ה בישראל שאין
כולין לקבל גזירת ארומיים עמד והגלה
אותם לבבל לא קשיא הא מקמי דיתנו
חברי לבבל לא לבתר דאתו חברי לבבל:
ואחד אומר בפני נכתב ושנים אומרים
בפנינו נחתם כשר: אמר רבי אמי אמר
רבי יוחנן לא שנו אלא שהגט יוצא מתחת
יד עד כתיבה דנעשו כשנים על זה וכשנים
על זה אבל מתחת ידי עדי חתימה פסול
אלמא קסבר שנים שהביאו גט ממדינת
הים צריכין שיאמרו בפנינו נכתב ובפנינו
נחתם אמר ליה רבי אסי אלא מעתה רישא
דקתני שנים אומרים בפנינו נכתב ואחד
אומר בפני נחתם פסול ור' יהודה מכשר
ואפילו גט יוצא מתחת ידי שניהם פסלי
רבנן אמר ליה אין זימנין אשכחיה דיתבי
וקאמר דאפילו גט יוצא מתחת ידי עדי
חתימה כשר אלמא קסבר שנים שהביאו
גט ממ"ה אין צריכין שיאמרו בפנינו נכתב
ובפנינו נחתם אמר ליה רבי אסי אלא
נכתב ואחד אומר בפני נחתם פסול ורבי
יהודה מכשרי טעמא דאין הגט יוצא מתחת
ידי שניהם הא גט יוצא מתחת ידי שניהם
מכשרי רבנן אמר ליה אין והא זמנין לא
אמרת לן הכי אמר ליה "יתד היא שלא

ס ביום בלילה ונחתם בלילה בלילה ונחתם
פסול רבי שמעון מכשיר שהיה רבי שמעון
ונחתמו בלילה פסולין חוץ מגיטוי נשים:
זון בגיטין רבי יוחנן אמר ^הימשום בת אחותו
ש לקיש מ"ט לא אמר רבי יוחנן אמר לך
זנות

לילה והקדמנו הצעל והאשה וכתבו זמן של יום לעשות
 כי שוכר ו"ל לעולם אין חותמין העדים כשרואין
 לא מתי למימר דחקו זמן כדי שפולס להוציא הא
 לא גירשמן מקדוש לכן דכלאו הכי נאמנה אשה
 שמהרה להשאול ואם יצא הבעל עדי חתמיה לא לא
 יעירו בפני כ"ד או עדים שהיו נמנשה ויכתוב לה
 ויכתוב לה שטר אחר שמהווה זמן נמנשה ואלרעה ע"י
 וגם שחבור כל מה חתקו בו זמן דלי מעשה מעשה דיו
 ומומיו זמן לו אינו זוכה בתעשה דיו מיום הכתובה כיון שאין
 לאחי דלמר עדיו בתחומיו זכין לו זה שמאר לו תחילה
 יו מסירה כתי ורבי אלעזר על כרחק זה שמאר לו תח
 יו בתחומיו זכין לו אלא איהו דמוכר ומכור והוא הדין
 ואלסם שחבור עבדו ואח"כ כובש לו גט שחבור כללן ודין
 כד הוא ממוכר בפלסמו והלוקח כל להוציא ממנו השעבוד

[illegible]

۶۹

עין משפט
נר מצוה

י א מ"י פ"ו תלכות
 גירושין הלכה ט סמג
 ע"ש נ טו"ע אה"ע סימן
 קמב סעיף (יח) יט:
י ב טו"ע ח"מ סימן
 מג סעיף טז:
י ג מ"י פ"א תלכות
 גירושין הלכה סה
 סמג ע"ש נ טו"ע אה"ע
 סימן קמ סעיף כ:
ב ד מ"י שם הלכה נד:

תורה אור השלם

ו. אֱלֹהִים הַבֵּן דִּרְכָּה
וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ:
אִיב כַּח כַּב

גליון הש"ס

גם' ספני מה תקנו וזמן
בניסין. עין צני' קעב
ע"כ תודיע עדי: רחום'
ר"ה ריש לקיש וכו' וכו'
גם פשוט. עין לקמן דף פ
ע"א תדיר כי יתבטלו:

מוסף רש"י

עמד והגלה אותם
לבלב. שכן כסדים
אחרים
(סוסי) 19. ביום ונחתם
בדילה פסול. לא נשן
למחר ולמחרת וזרעו
משום בתי אחרות.
שמה יאמר שני בתי
ותחנן מחמיו ירצא שני
מתחנן ונבין חיות
עליה וירצנה ויחמר קבר
שני שלהם מעדים יכר
ונגדשו (יבוח) 27.
משום מנהג
מחלשת מנהג מנהג
פירות שאלו נכסיו מלו
שלו. דקדנא שפסן
עיינו כי לגרסה שיש לו
לנבול פסול (סוסי).

[illegible]

נכתב ביום ונחתם בלילה פסול.
לרבי יוחנן משום שמא
יחפה על בת אחותו ולריש לקיש
משום פירי דקצורין הדיינים שביים
הכמיצה נחתם וחטורף האשה
מלקוחות שלא כדין פירות שמעט
כמיצה עד שעת חתימה:

[illegible][illegible]